

mer til at svare nogenlunde til hans virkelige Indtægt. De to Biskopper i Ribe og Viborg staa altsaa i Indtægt noget under Biskoppen i Aalborg og adskilligt under den Lønning, man har tiltænkt den fremtidige ny Biskop her paa Sjælland. At disse Lønninger for Nykøbing-Falster og Aalborg Bispestol maa anses for til en vis Grad utilstrækkelige, har før været anerkendt, idet de to tidligere Biskopper i de to Stifter have haft dels et Repræsentationstillæg paa 1,000 Kr. om Aaret og dels et personligt Tillæg paa 500 Kr. Disse Tillæg bleve inddragne, da de to Bispestole sidst bleve besatte. Der anføres ikke i Finansudvalgets Forslag derom nogen særlig Motivering derfor undtagen dette, at man mener, at de to Biskopper nok maatte kunne leve af Lønningerne. Tidligere har man altsaa ment, at det dog vilde falde dem vanskeligt. Naar man nu vil regulere Lønningen for et nyt Bispeembede, synes jeg, det ikke var urimeligt, om man igen tog Hensyn til den lavere Lønning, som Nykøbing og Aalborg Bispeembeder have, og bragte dem paa Højde med, hvad man har tiltænkt den ny Biskop paa Sjælland. For Aalborg Stifts Vedkommende ved jeg ganske vist, at da man borttog det Tillæg, den tidligere Biskop havde haft, gav man den ny Biskop som Forfatter en livsvarig Understøttelse af 1,000 Kr. Men det kan dog ikke være Meningen, at disse 1,000 Kr. aarlig skulde opveje det Tillæg, der fratoges Bispestolen. De 1,000 Kr. skulde jo være en virkelig Forfatterunderstøttelse, der skulde sætte den ny Biskop i Stand til at fortsætte de overordentlig frugtbare og rige Studier i Kirkens Historie, som allerede her i København havde gjort hans Navn bekendt, sætte ham i Stand til at vedligeholde sit videnskabelige Apparat, saa hans Studier derovre ikke skulde gaa i Staa. Jeg synes altsaa ikke, man kan henvise til denne personlige Understøttelse af 1,000 Kr. som et Vederlag for det Tillæg, man den Gang tog fra Aalborg Bispestol. Statskassen har tidligere uden at tegne under Byrden baaret dette Tillæg til de to Bispestole, som i alt vilde beløbe sig til 3,000 Kr. Det forekommer mig at være det smukkeste, om Staten nu tog denne Byrde paa sig igen, hvis man da skrider til at oprette det ny Stift og tillægger den ny Biskop den Lønning, der her er foreslaaet.

Berntsen: Jeg finder lige saa lidt som ærede foregaaende Talere, at der er

nogen særlig Anledning til at gaa til Oprettelsen af et nyt Bispeembede under de nuværende Forhold. Der er meget i, hvad den ærede første Taler udtalte, at da vi nu staa over for en helt ny Udvikling af de kirkelige Forhold, er der megen Anledning til at overveje, om der for Tiden er Anledning til at gaa til Oprettelsen af et saadant Bispeembede, som her foreslaas.

Jeg finder det derfor saare naturligt og rigtigt, at denne Sag prøves nærmere i et Udvalg, og hvis det overhovedet viser sig, at Sjællands Bispeembede er for stort og overbebyrdet, vilde jeg foretrække, hellere end at gaa til Oprettelsen af et nyt Embede paa Sjælland, at henlægge et eller to Amter i det sydlige Sjælland til Lolland-Falsters Stift. Da Samfærdselsmidlerne ere saa fortrinlige, som de ere, kan der ikke være nogen stor Ulempe forbunden med, at Biskoppen for det sydlige Sjælland har sit Sæde i Nykøbing paa Falster.

Men der er ogsaa en anden Ting, som jeg vil bede Udvalget overveje. Hvis det viser sig, at Bispeembederne i det hele ere overbebyrdede, var der Anledning til at overveje, om man ikke kunde lette Bispeembederne ved at fratage dem nogle af de Byrder og Embedspligter, der nu paahvile dem. Det er en bekendt Sag, at Bisperne ikke alene føre Tilsyn med de kirkelige Forhold, men ogsaa for en Del ere Skolevæsenets tilsynshavende. Biskopperne have Kaldsret over de gamle Degnekald, men der er neppe noget i Vejen for at henlægge Kaldsretten for disse faa Embeder til Skoledirektionerne, der have Kaldsret for alle de andre Skoleembeder. Og jeg tror oprigtig talt ikke, at det har nogen synderlig Betydning for vort Skolevæsens Udvikling, om Biskopperne som tilsynshavende komme omkring i Sognene een Gang hvert 10de eller 15—16de Aar, som Tilfældet er og har været mange Steder. Jeg tror, at det Tilsyn, der haves med Folkeskolen, er vidtrækkende nok, uden at man behøver at lade Biskopperne fremdeles være Skolens tilsynshavende. Der er ved Skoleloven af 1899 oprettet et Embede for en Skolekonsulent, som staaer til Undervisningsministerens Raadighed, og ved Hjælp af ham kan Ministeriet meget let faa Klarhed over, hvorledes Forholdene ere de enkelte Steder, hvor der kan være Grund til Klage, hvis man ikke tilfredsstilles ved Indberetninger fra de stedlige Skoledirektioner.

Der er, forekommer det mig, derfor Anledning til at lade denne Sag blive